

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/39/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012748
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Kresl
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012748.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Kresla a sudcov JUDr. Kataríny Stanislavskej a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného E. K., nar. XX.XX.XXXX, v konaní o žiadosti odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 23.02.2021 č. k. 28PP/129/2020-20, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 06.04.2021 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného E. K., nar. XX.XX.XXXX, zamietla.

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 23.02.2021 č. k. 28PP/129/2020-20 podľa § 67 ods. 1, § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona návrh odsúdeného E. K., nar. XX.XX.XXXX v B., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/149/2017 zo dňa 16.01.2018 zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil konštatovaním, že u odsúdeného neboli splnené všetky podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona. Okresný súd ustálil, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, teda že vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu. V prípade prvej materiálnej podmienky - okresný súd konštatoval jej splnenie, keďže zo záverov plynúcich z hodnotenia odsúdeného Ústavom na výkon trestu odňatia slobody neboli konštatované žiadne negatívne skutočnosti a poznatky o jeho osobe, ktoré by mali za následok nesplnenie tejto materiálnej podmienky.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku okresný súd konštatoval, že táto nebola splnená, pretože v prípade odsúdeného je riziko recidívy príliš veľké. Poukázal na skutočnosť, že odsúdený bol doposiaľ už dvakrát súdne trestaný, a to v oboch prípadoch za drogovú kriminalitu. Napriek tomu, že je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody prvýkrát, z rozsudku Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/149/2017 zo dňa 16.01.2018 vyplýva, že sa dopustil spáchania obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi spolupáchatelstvom podľa § 172 ods. 1 písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a súčasne prečinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona. Na základe uvedeného okresný súd konštatoval, že s ohľadom na množstvo zaistenej drogy, sofistikovaný spôsob predaja drogy aj za virtuálnu menu Bitcoin a zabezpečenie si značného arzenálu zbraní cez internetovú sieť Darkweb, je zrejmé, že odsúdený mal spolu s bratom detailne premyslený spôsob obchodovania s drogami a preto dospel k záveru, že nič nenasvedčuje tomu, že by bol odsúdený v prípade podmiennečného prepustenia na slobodu dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťať sa ďalšej (najmä drogovej) trestnej činnosti.

Proti uzneseniu okresného súdu ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený (č. I. 18 spisu), ktorú písomne odôvodnil (č. I. 24-25 spisu). Prokurátor sa vzdal práva podať sťažnosť.

V písomne podanej sťažnosti odsúdený uviedol, že okresný súd nebral do úvahy hodnotenie ústavu. Odsúdený poukázal na § 64 ods. 1 Vyhlášky MS SR č. 368/2008 Z. z. ktorou sa vydáva poriadok výkonu trestu odňatia slobody. Uvádza, že vedenie ústavu a odborný personál po zvážení všetkých skutočností rozhodol, že ho odporučí na podmiennečné prepustenie takže zvažoval a zohľadnil všetko potrebné vrátane jeho života na slobode. Nestotožňuje sa s tvrdením súdu, že bol doposiaľ už dva krát súdne trestaný, nakoľko v prvom prípade sa jednalo o prečin spáchaný ešte ako mladistvý a má sa na neho hľadieť ako na nestrestaného, nakoľko od skutku uplynulo už 13 rokov a v skúšobnej dobe sa osvedčil. Ďalej poukazuje, že pred jeho vzatím do väzby bol riadne zamestnaný, nikdy nebol registrovaný na Úrade práce a teda je u neho reálny predpoklad, že v budúcnosti sa bude usilovať znova sa zamestnať a viesť riadny a usporiadaný život. Zároveň poukazuje na porušenie zákona, keď okresný súd nedodrжал zákonom stanovenú lehotu na vybavenie jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie. Vzhľadom na vyššie uvedené záverom navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a sám rozhodol tak, že jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie vyhovie a určí mu primeranú skúšobnú dobu vrátane probačného dohľadu.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán na podklade včas a riadne podanej sťažnosti, podľa § 192 ods. 1 písmeno a), b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Z pripojeného spisu okresného súdu sťažnostný súd zistil, že:

- odsúdený aktuálne vykonáva úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 60 mesiacov, ktorý mu bol uložený za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona, rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/149/2017 zo dňa 16.01.2018.

- predpokladaný koniec výkonu trestu pripadá na deň 01.03.2022

- lehotá podľa § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona uplynula dňa 01.12.2020.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup okresného súdu pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že sťažnosti odsúdeného nie je možné vyhovieť.

V napadnutom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol všetky základné právne skutočnosti, na základe ktorých mal za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nebolo možné vyhovieť. Krajský súd sa s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Na to, aby mohol byť odsúdený podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody je v zmysle § 66 ods. 1 Trestného zákona nevyhnutné, aby okrem formálnej podmienky, spočívajúcej vo vykonaní zákonom určenej dĺžky trestu, súčasne splnil aj dve materiálne podmienky, ktoré spočívajú v tom, že svojim správaním vo výkone trestu preukázal polepšenie a zároveň možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Okresný súd správne zistil, že odsúdený splnil formálnu podmienku ako aj prvú materiálnu podmienku na podmiennečné prepustenie a zároveň správne a v súlade so zákonom posúdil nesplnenie druhej materiálnej podmienky.

Sťažnostný súd si závery okresného súdu prezentované v napadnutom uznesení osvojil a v celom rozsahu na ne odkazuje bez potreby opakovania týchto dôvodov vo svojom sťažnostnom uznesení. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinštančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal. (viď uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Tdo/2/2018 z 23. januára 2018).

Z hodnotenia odsúdeného riaditeľom ÚVTOS vyplynulo, že počas výkonu trestu odňatia slobody bolo jeho správanie a vystupovanie počas výkonu väzby a výkonu trestu v predchádzajúcich ústavoch na

požadovanej úrovni. Interné normy dodržiaval, príkazy a nariadenia príslušníkov rešpektoval, chodil riadne ustrojený a upravený, v dodržiavaní hygieny sa žiadne nedostatky nevyskytli. Disciplinárne odmenený ani disciplinárne potrestaný nebol. Odsúdený je vedený k prevzatíu zodpovednosti za svoje správanie a jeho dôsledky a k sebareflexii. Súčasne bol vedený k trvalej abstinencii od návykových látok. V zmysle vyššie uvedeného možno konštatovať, že plní ciele stanovené programom zaobchádzania a deklaruje snahu o trvalú abstinenciu od návykových látok. Resocializačná prognóza je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá (drogová a iná závislosť, obzvlášť závažná trestná činnosť). Na základe uvedených skutočností konštatoval, že odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a odporučil ho podmiennečne prepustiť.

Krajský súd rovnako poukazuje na odpis Registra trestov odsúdeného, z ktorého vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ dvakrát súdne trestaný prvýkrát ako mladistvý za drogovú trestnú činnosť podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, kde súd zastavil podmiennečne trestné stíhanie odsúdenému so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov, v skúšobnej dobe sa osvedčil. V súčasnosti je odsúdený vo výkone trestu odňatia slobody za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1, písm. a), písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a prečin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 1 Trestného zákona v súbehu so zločinom nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Trestného zákona uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3T/149/2017 zo dňa 16.01.2018.

Okresný súd rovnako správne a v súlade so zákonom skonštatoval nesplnenie druhej materiálnej podmienky, pretože vzhľadom na premyslený charakter a závažnosť spáchanej trestnej činnosti (množstvo zaistenej drogy, sofistikovaný spôsob predaja drogy aj za virtuálnu menu Bitcoin a zabezpečenie si značného arzenálu zbraní cez internetovú sieť Darkweb), možno konštatovať, že takéto okolnosti odôvodňujú obavu, že by v prípade podmiennečného prepustenia odsúdený nebol dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťal sa ďalšej (najmä drogovej) trestnej činnosti. Je preto správny postup okresného súdu, ktorý komplexne posudzoval osobnosť odsúdeného, charakter trestnej činnosti aj resocializačnú prognózu odsúdeného.

K sťažnostným námietkam sťažnostný súd iba záverom konštatuje, že na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody neexistuje právny nárok, podmiennečné prepustenie je na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť riziko recidívy, pričom takou okolnosťou je aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného. Zároveň sťažnostný súd poukazuje aj na resocializačnú prognózu odsúdeného, ktorá je menej priaznivá.

Krajský súd v súvislosti so sťažnostnou námietkou, že okresný súd nebral do úvahy hodnotenie ústavu považuje za nevyhnutné uviesť, že súd, ktorý rozhoduje o návrhu odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je v žiadnom prípade viazaný uvádzaným záverom a odporúčaním riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody v podávaných hodnoteniach, pričom len súd je kompetentný posudzovať splnenie zákonných podmienok pre podmiennečné prepustenie odsúdenej osoby z výkonu trestu odňatia slobody.

Na margo sťažnostnej námietky odsúdeného, koncentrovanej na nedodržanie lehoty 60 dní na rozhodnutie o návrhu na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, tunajší sťažnostný súd po preštudovaní spisového materiálu konštatuje, že dňa 10.12.2020 bolo Okresnému súdu Trnava doručené hodnotenie riaditeľa k návrhu na podmiennečné prepustenie spolu so žiadosťou odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zo dňa 02.12.2020. Samosudca vytýčil termín verejného zasadnutia na konanie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dňa 23.02.2021. Krajský súd k uvedenému konštatuje, že toto procesné pochybenie okresného súdu nespôsobilo nezákonnosť napadnutého rozhodnutia, pretože v danom prípade ide len o poriadkovú lehotu, vyjadrujúcu verejný záujem na urýchlennom rozhodovaní v týchto veciach. Uvedenú lehotu rozhodne nemožno vykladať natoľko extenzívne, že pri jej nedodržaní súdom by malo automaticky dôjsť k podmiennečnému prepusteniu odsúdeného.

Táto lehota je lehotou inštruktívnou a je pre súd záväzná, avšak nie v tom smere, že by mohla mať akýkoľvek vplyv na zákonnosť po jej uplynutí vydaného rozhodnutia. Sústavné, resp. opakované nedodržiavanie inštruktívnych lehôt ale prípadne môže zakladať dôvod na disciplinárny postih sudcu. (Uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 03.11.2020 I. ÚS 509/2020-14)

Krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.